

ΕΙΔΥΛΛΙΟ

Με' φωτίσματ' ἀσημέρια λαμπυρίζουν
 Ἡ ἑλὲς ὄξω 'ς τὴν Λακιάδα·
 Μόνο ἐδῶ νερὰ δροσιάτα μουρμουρίζουν
 Εἰς τ' ἀπόσπια μὲς τὴν πλούσια πρασινάδα.

Μιὰ σκεπὴ μᾶς πλέκουν ἀρθη ἐδῶ καὶ φύλλα
 Ὅπου ἡ κάψα δὲν περνάει.
 Μόνο ἀπάρουθε τὸ φῶς τὴν πρασιλίλα
 Στὰ τετράξανθα μαλλιά σου ἀντιφωτάει.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Καλλιτεχνία.—Ἀντίγραφον τῆς εἰκόρος τοῦ ζωγράφου Β. Giuliana.

Ἐλ', ἀγάπη μου γλυκὰ ν' ἀναπανθοῦμε
 Δῶ σιμὰ 'ς τὴν νερομάρα.
 Γῶρ' ἐδῶθε, λυγερή, νὰ φιληθοῦμε,
 Ἄλλ' ἀγάλια, μὴν ξεπνήσουμε τὸν Πᾶνα!
 Ἐστὸ χιονᾶτό σου τὸν κόρφο ἕνα λουλοῦδι
 Μαθὶ κι' ἄγριο γέρνει κάτον·
 Σὰν βραδυάση θὰ σοῦ ψάλω ἕνα τραγοῦδι
 Ποῦ θὲ νάχη τὴ δροσιά, τὴ μυρωδιά του.

Γύρε πάλι, λυγερή, νὰ φιληθοῦμε,
 Τὸ νερὸ στρογγυλάει.
 Τὴ μουρμούρα τὴ γλυκειὰ ποῦ τῶρ' ἀκοῦμε,
 Ὁ σκοπὸς ποῦ θὰ σοῦ πῶ θὰ σ' τὴν θυμάη.
 Τήρα ἐκεῖ 'ς τ' ἀλαστέριον σου ποδάρι
 Πεταλοῦδα ὠραία ζυγόνει·
 Σὰν κι' αὐτὴ μὲ πλήθιο χροῶμα καὶ καμάρι
 Τὰ φτερά του ὁ κάθε στίχος μου θ' ἀπλόγη.

Δός μου ἀκόμα ἕνα φιλάκι, δός μου κι' ἄλλο!
 Σὺ τοῦ τόπου εἶσ' ἡ Ναϊάδα.
 Ἄχ! νὰ ἠμπόρια 'ς τὸ τραγοῦδι μου νὰ βάλω
 Τοῦ φιλιοῦ καὶ τοῦ κορμιοῦ σου τὴ γλυκάδα!

Δ. ΓΡΑΙΚΟΣ